

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηργαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΤΟ ΕΤΟΣ 1874.

Τὴν δωδεκάτην τοῦ μεσονυχτίου ὥραν μᾶς ἀπεχαιρέτησε τὸ ἔτος 1874. Ἀφοῦ δι' αἰ-
 ματος ἐνεγράφη ἐν ταῖς στήλαις τῆς Ἱστο-
 ρίας καὶ ἠυχήθη, ἵνα μὴ καὶ τὸ διάδοχον
 αὐτοῦ διέλθῃ διὰ τῶν αὐτῶν περιπετειῶν
 καὶ κινδύνων ἐρρίφθῃ εἰς τὸ χάος τῆς αἰω-
 νιότητος, τοιοῦτον ἀπαίσιον ἔτος, ὅπερ κα-
 θέξει τὴν ἐπικεφαλίδαν τῆς Ἱστορίας, εἶθε
 νὰ μὴ ἐπανίδῃ πλέον ἢ δύστηνος Ἑλλάς!
 Τοιαῦτα τραγικὰ γεγονότα, ἅτινα ἔλαβον
 κατ' αὐτὸ χῶραν, εἶθε νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσιν
 ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ εὐδαίους.

Ἀλλὰ πρὶν ἐγκαταλίπωμεν καὶ παραδώ-
 σωμεν τὸ ἀτυχές τοῦτο ἔτος εἰς τὴν Ἱστο-
 ρίαν, ἃς ρίψωμεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν τελευταίον
 ἀποχαιρετισμοῦ βλέμμα καὶ ἃς παρέλθωμεν
 μετὰ σπουδῆς καὶ ταχύτητος τὰ κατὰ τὴν
 ἐνιαύσιον αὐτοῦ ὁδοιπορίαν διαπραχθέντα
 ἐγκλήματα, ὑπερπηδῶντες τὸν χειμαρρὸν
 αὐτῶν, ἵνα μὴ καταληφθῶμεν καὶ πνιγῶμεν
 ἐν αὐτῷ.

Ἐν ἀρχῇ λοιπὸν τοῦ ἔτους 1874 ἦλθεν

εἰς τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος ἡ παρούσα
 Κυβέρνησις, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τοῦ Κου-
 μουνδούρου καὶ Ζαῆμη, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μέ-
 νῃ πιστὴ εἰς τὴν μεταξὺ αὐτῶν συνομολο-
 γηθεῖσαν συμφωνίαν περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ
 εἰλικρινοῦς τηρήσεως τῶν Νόμων καὶ τοῦ
 Συντάγματος καὶ περὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐξε-
 λέγξεως τῶν πράξεων τῆς προκατόχου αὐ-
 τῆς. Ἀλλὰ μόλις ἐλθοῦσα, ὑπέικουσα κατὰ
 τὸ σύνθημα προθύμως εἰς τὰς αὐλικὰς δια-
 ταγὰς, ἵνα ἐκεῖθεν ἀντλή δυνάμεις, ἠθέτησε
 τὰ συνομολογηθέντα καὶ ἡ ὑποβληθεῖσα τό-
 τε ὑπὸ τοῦ Λομβάρδου καὶ Δεληγιάννη ἐξε-
 λεγκτικῆ τοῦ προκατόχου ὑπουργείου πρό-
 τασις οὐδεμίαν εὔρε παρ' αὐτῆ ὑποσφίριξιν.
 Μετὰ τὴν ἀθέτησιν ταύτην ἤρξατο νὰ φαί-
 νηται δυσμενεστέρα, ἵνα μὴ ἀπειθήσῃ εἰς
 τὰς αὐλικὰς διαταγὰς, καὶ ἰδοὺ ἐν τῷ μέσῳ
 σπουδαίων συζητήσεων ἀπαγορεύεται ὁ λό-
 γος καὶ ὁ Λομβάρδος ὄν ἐπιτρέπεται νὰ ὁ-
 μιλήῃ κατὰ τῶν ὑποσκαπτόντων τὰς βάσεις
 τοῦ συνταγματ. ἡμῶν πολιτεύματος. Ἀλλ'
 ἡ Κυβέρνησις πίπτει ὑπὸ τὸ βᾶρος τοιούτων
 ἀνοσιουργημάτων. Προσκαλεῖται εἰς τὰ ἀ-
 νάκτορα ὁ Κουμουνδούρος πρὸς σχηματι-

σμὸν ὑπουργείου· ἀλλ' οὗτος πιστὸς τοῦ
 Συντάγματος ὁπαδὸς καὶ αὐστηρὸς ἐπιτι-
 μητῆς τῶν παρακωλύοντων τὴν συνταγμ.
 μηχανὴν ἀπήτησε καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγ-
 γράφως, ἵνα ἐπανέλθῃ ἡ ἐκτροχιασθεῖσα
 συνταγμ. μηχανὴ εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῆς τρο-
 χιαν καὶ πραγματοποιηθῶσιν οἱ ἐθνικοὶ πό-
 θοι ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.
 Ἀλλ' οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος μὴ εὐ-
 ρόντες ταῦτα σύμφωνα πρὸς τὰ σχέδιά των
 τὰ ἀπέκρουσαν, ὡς θέτοντα φραγμὸν εἰς
 τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοποὺς των. Προσε-
 κλήθη λοιπὸν καὶ αὖθις ὁ Βούλγαρης καὶ
 ἀποδεχθεὶς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχε-
 δίων των, ἔλαβε τὴν διάλυσιν χωρὶς δὲ νὰ
 λάβῃ τὸν προϋπολογισμὸν διεσκόρπισε τοὺς
 βουλευτὰς, εἰπὼν αὐτοῖς, στενωπρία τῆ φω-
 νῆ, ὅτι ἀνάγκη νὰ ἀντικατασταθῶσιν δι' ἄλ-
 λων εὐπειθῶν, ἤτοι νὰ μετασχηματισθῶσιν.
 Ἥλλον λοιπὸν αἱ ἐκλογαί, ὁ καιρὸς τῆς
 λόγῃ καὶ τῶν ἐγκλημάτων· τὰ ἐν αὐταῖς
 τελεσθέντα ὄργια εἶνε ἀπερίγραπτα· ἀπαι-
 τεῖται νέος Θουκυδίδης καὶ νέος Ὀμηρὸς διὰ
 νὰ δυνηθῶσιν νὰ περιγράψωσι μεθ' ὅλης τῆς
 ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ ποιητικῆς φαντασίας

Κ Η Π Ο Σ

Ἡ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἔ, εἰς κόρακας ἃς στείλω τὰ πολιτικά μας πλέον,
 Καὶ ἃς γράψω θέμα νέον,
 Τοὺς σοφοὺς μου ἀναγνώστας διὰ νὰ εὐχαριστήσω,
 Καὶ εὐθύμους μὲ τὸ νέον ἔτος νὰ τοὺς καταστήσω,
 Ὅπως καὶ αὐτοὶ ἐμένα θέλουνε μὲ καταστήσῃ,
 Ἄμα ὅ,τι μοῦ ὀφείλουν τάχιιστα τὸ ἐξοφλήσῃ.

Τὴν παραμονὴν θὰ γράψω τοῦ ἁγίου Βασιλείου,
 Πρὸς τιμὴν τοῦ Ὑπουργείου!
 Πῶς κατ' ἔτος ἐορτάζουν τοῦ συρμοῦ ἢ πεταλοῦδαις,
 Ἡ γεροντικαῖς μορχούταις, ἢ νεανικαῖς μαιμούδαις.
 Οἱ γαλάνται τῆς Ἀθήνας, πῶς μὲ ταῖς πολλαῖς τρέλλαις,
 Ἄνταλλάσσουν Μποναμάδες μὲ ταῖς εὐμορφαις κοπέλαις.

Βλέπεις ἡείνην πὴν ἐσπέραν ἔς τὰς ὁδοὺς τῆς Κεχροπίας

Τὰς μεγάλας μας Κυρίας,

Μὲ σφυρίκτραις νὰ σφυρίζουν, καὶ νὰ κάνουν χορατάδες
 Μὲ τοὺς πάντας, καὶ νὰ δίδουν καὶ νὰ πέρνουν μποναμάδες
 Μὲ τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους. — Τί πανόγραμμα ὠραῖον!
 Ὑπερβαίνει καὶ τὴν Χάβραν, ἀναγνώστα, τῶν Ἑβραίων.

Βλέπεις καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς μας μπράττο νὰ περιπατοῦνε,
 Καὶ τοὺς πάντας νὰ γελοῦνε,
 Κ' εἰς τὰ ὅσα κ' ἂν τοὺς κάνουν διόλου νὰ μὴν κοκκινίζουν,
 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ, ὡς ὄλοι, μὲ σφυρίκτραις νὰ σφυρίζουν,
 Νὰ φωνάζουν δὲ συγχρόνως
 Καὶ νὰ εὐχωντ' εἰς δουλείαν νὰ μᾶς ρίψ' ὁ νέος χρόνος.

Ἄπ' ἐδῶ τοῦ Βούλγαρη μας νὰ προσφέρουνε κουδούνα,
 Τοῦ μωροῦ Νικουλοπούλου νὰ χαρίζουνε μιὰ κούνια,
 Καὶ τοῦ ἡρώδους μας Τρίβα νὰ χαρίζουνε μιὰ σπάθα,
 Τοῦ χονδρῶ Βαλασοπούλου μιὰ πύλινη γαβάθα,
 Καρὰβόσχοινα δυὼ νάυταις νὰ φορτώνουν τὸν Τριγγέτα,
 Καὶ χαρτιὰ τὸν Δεληγιάννη γιὰ νὰ καίξῃ τὴν πασέτα.

τά τραγικά ταῦτα γεγονότα· διότι ὁλόκληροι Ἕλλη. ἐπαρχίαι δεσμευθεῖσαι διετάχθησαν νὰ δουλεύωσι, χιλιάδων δὲ ἑλλήνων πολιτῶν ἡ θέλῃσις ἐνοθεύθη· ἡ δὲ λόγχη διεφθαρμένων τινῶν ὀργάνων προέπεμψεν εἰς Ἀθήνας πολλοὺς νόθους καὶ ἐγκληματίας ὡς ἀντιπροσώπους· οὕτω λοιπὸν ἐτελείωσε τὸ ἐκλογικὸν δράμα τοῦ 1874, καταλιπὸν μνήμην αἰδίων.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἤλθον αἱ ἐξελέγξεις· ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς δὲν ὑστέρησαν· ἀπέπεμψαν ὅσους ἤθελον γνησίους βουλευτάς, μὴ ὑποκύπτοντας εἰς τὴν θέλῃσιν των, καὶ εἰσήγαγον νόθους εὐπειθεῖς καὶ μηδαμηνούς, οὐχὶ κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Δικαίου καὶ τῆς λογικῆς ἐξελέγχοντες, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐθαιρέτον θέλῃσιν των· οὕτω δὲ ἐτελείωσε καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο στάδιον τῶν ἐγκλημάτων καὶ ὁ μετασχηματισμὸς ἐγένετο σχεδὸν πλήρης.

Ἄλλ' ἡ ἐλευθερά φωνὴ τῶν διασωθέντων δὲν τοὺς ἀφινεν ἠσύχους· τοὺς ἐτάραττε τὸν ὕπνον καὶ τὴν διάνοιαν καὶ παρεχώλυε τὴν ταχεῖαν περὰ τῶν ἐργῶν· ἔπρεπε λοιπὸν ν' ἄρῃσι καὶ τὸ πρόσκομμα τοῦτο· ἔπρεπε νὰ ἐξοβελίσωσι τὸ 36 ἄρθρον τοῦ νυντάγματος, ὅπερ ἔθετε φραγμὸν εἰς τὰς αὐθαιρεσίας των καὶ ν' ἀντικαταστήσωσι τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους διὰ τῆς θελήσεώς των· ἀπεφασίσθη λοιπὸν καὶ τὴν 30 Νοβρίου ἀνεπετάσθη ἡ σημαία τῆς αὐθαιρεσίας, οἱ δὲ συναγματικοὶ θεσμοὶ ἐγένοντο παρανόλωμα τοῦ πυρός.

Τὸ κακὸν λοιπὸν ἐκορυφώθη· τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος ἤξησαν, τὸ δὲ ἔθνος ἐξηγέρθη εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ τραγικοῦ τοῦτου γεγονότος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς τελέσεως τοιούτων ὀργίων ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ παραμείνῃ· ἔπρεπε ν' ἀποχωρήσῃ, ἵνα ἀπαλλάξῃ ἑαυτὴν τῆς βαρείας εὐθύνης καὶ σώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῆς καὶ τῆς Πατρίδος· ἀπεχώρησεν ἵνα σώσῃ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους. Μετὰ σφοδρὰν λοιπὸν συζήτησιν καὶ διαμαρτύρησιν κατὰ τῶν τοιούτων ἀνοσιουργημάτων μὴ εἰσακουσθεῖσα ἀπῆλθε τὸν δὲ λόγον τῆς ἀποχωρήσεώς τῆς ἀνήγγειλε

δὲ ἐπιστήμου ἐγγράφου τῆς τῶ ἀνωτάτω ἄρχοντι. Ἐκτοτε τὸ ἔθνος διατελεῖ ἐν τῇ ἀβεβαιότητι, ἀναμένον ἐναγωνίως ἀνωθεν τὴν ταχεῖαν διόρθωσιν τῶν πραγμάτων. Διὰ τοιούτων λοιπὸν ἐσωτερικῶν περιπετειῶν καὶ κινδύνων καὶ ἐξωτερικῶν ἐξευτελισμῶν ἐτελείωσεν ἡ ἐναύσιος ὁδοποιρία τοῦ ἔτους 1874, καθ' ἣν ὑπέστη μὲν τὸ δῶστηρον ἀλλεπάλληλα δεινὰ, κατώρθωσεν ὁμῶς ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς ὑποσκάπτοντας τὰ θεμέλια τῆς ταλαινῆς Πατρίδος καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ ἔθνους.

Νῦν δὲ εἰσῆλθοντες εἰς τὸ ἔτος 1875, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ σκάφος τῆς ἡμετέρας πολιτείας πλεῖε εἰσέτι ἐν τῷ ὠκεανῷ τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῆς ἀπελπισίας. Μὴ ἄρα γε καὶ τοῦτο διέλθῃ διὰ τῶν αὐτῶν περιπετειῶν καὶ κινδύνων; Μὴ πέρωται νὰ δοκιμάσωμεν καὶ κατ' αὐτὸ τὰς αὐτὰς συμφορὰς; Μὴ σκοπεύομεν νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τοὺς ἀποδειχθέντας αἰτίους τῆς ὀδυνηρᾶς ἡμῶν καταστάσεως τὴν περαιτέρω ἐξακολούθησιν αὐτῆς;

Ἄφου ἀνεκαλύφθησαν οἱ ἐνοχοὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ἀνεχώμεθα αὐτοὺς· ἀφού ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐμάθομεν τὰ καθ' ἡμῶν βυσοδομοῦμενα δὲν πρέπει νὰ σιγῶμεν ἢ τοιαύτη σιγὴ καὶ ἀνοχὴ εἶνε ἀσύγγνωστος μωρία· εἶνε προδοσία. Πρόκειται περὶ τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, ἥτις διατελεῖ ἐν δεσμοῖς. Πρόκειται περὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, ὅπερ οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος ἔριψαν εἰς τὰ ἀνακτορικά ἄρχεια. Πρόκειται περὶ τῆς κινήσεως τῆς συνταγματ. μηχανῆς, ἣν αἱ ἀνιέροι τῶν αὐλικῶν χεῖρες κρατοῦσι διὰ τῶν ὀργάνων των ἀκίνητον.

Ἐν κρυπτῷ ἐργαζόμενοι οἱ τῆς Πατρίδος ἔχθροι, δὲν ἐφαίνοντο τοῖς πᾶσιν ὡς ἐκ τούτου θεωροῦντες ἑαυτοὺς αἰτίους τῆς οἰκτρᾶς ἡμῶν καταστάσεως, ἐρρίπτομεν κατ' ἀλλήλων τὰ βέλη. Ἀλλὰ τὰ παρελθόντα γεγονότα ἀνεκάλυψαν τοὺς ἐνόχους, τὰ δὲ ἐνεστώτα κατέστησαν αὐτοὺς πασιφανεῖς· εἰσι δὲ οὗτοι οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος καὶ τὰ εὐπειθῆ καὶ μηδαμινὰ αὐτῶν ὄργανα. Ἀ.

νάγκη ὅθεν νὰ ἐκλείψωσιν, ἵνα τὸ ἔθνος λύσῃ τὰ δεσμὰ καὶ ἀπαλλαγῇ τῶν περαιτέρω βασάνων. Τὸ ζήτημα πρέπει ταχέως νὰ καθαρῖσθῃ· ἡ ἑπταετής πάλη, ἥτις ἐξήντησε τὸ ἔθνος πρέπει νὰ παύσῃ· οἱ ἐνοχοὶ πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν, οἱ δὲ συναγματικοὶ θεσμοὶ πρέπει εἰλικρινῶς νὰ ἐφαρμοσθῶσιν.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν καὶ τὰ δουλικώτερα ἔθνη ἐλευθεροῦνται, δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς χῶραν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ ἐστία τῶν φῶτων καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ ἧς εἰδείξε θαύματα ἀνδρίας, κυλισθεῖσα εἰς τὸ αἶμα, νὰ ἀναίχῃται ὑπείκουσα εἰς τὰς αὐθαιρέτους διαταγὰς ὀλίγων τινῶν ἀεσφαρμένων. Δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ν' ἀνέχηται βλέπουσα καταπατομένους τοὺς ἐλευθέρους αὐτῆς θεσμοὺς ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἐπιόρκων. Πᾶσα τοιαύτη ἀνοχὴ ἐξασθὶ καὶ ἐξευτελίξῃ αὐτὴν καὶ παρέχει εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον εὐλογον ἀφορμὴν κατακρίσεων καὶ λοιδοριῶν.

Τὸ ἔθνος λοιπὸν ἀνάγκη ν' ἀπαιτήσῃ δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων νὰ ἐξέλθῃ ταχιστα τῆς ἀμφιβόλου καὶ ἀπελπιστικῆς ταύτης ζωῆς. Ἀνάγκη ν' ἀπαιτήσῃ ἐπιμόνως ν' ἄρῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῶν συμβούλων καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῶν τὸ πηδάλιον τοῦ πολιτικοῦ σκάφους, ὅπερ κατὰ κρημνῶν ὀδηγοῦσι, πρὶν κατασυντρίψωσιν αὐτό. Ἀνάγκη νὰ δείξῃ αὐτοῖς, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγεννήθη δι' ἑαυτὸ καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς συμβούλους τοῦ Στέμματος· ὅτι ἐτίναξε τὸν ζυγὸν καὶ ἔλυσε τὰ δεσμὰ, ἵνα διοικῆται δι' αὐτοῦ καὶ οὐχὶ δι' αὐτῶν. Πᾶσα δὲ περαιτέρω ἀνοχὴ θέλει καταστῆσαι αὐτοὺς θρασυτέρους, ἵνα ἀραιρέσωσι καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ ἔθνους δύναμιν καὶ καταστήσωσιν αὐτὸ ἀσθενὲς καὶ ἀνίκανον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Συναγματικῶν αὐτοῦ ἐλευθεριῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Παρῆλθεν ὁλόκληρος μὴν, ἀφ' ὅτου πλέομεν ἐν τῷ ὠκεανῷ τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῆς ἀπελπισίας, καὶ ὁμῶς μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἐλπίδος φωνὴ ἠκούσθη ἀνωθεν. Τὸ ἔθνος ἀφορῶν εἰς τὸν μετὰ σπουδῆς ἐπερχόμενον

κίνδυνον βαρέως θορῆναι, ἀλλ' οἱ ὀρθοὶ αὐτοῦ δὲν δύναται, δυστυχῶς, νὰ ἀποσπάσωσι βοήθειάν τινα παρὰ τῶν δυναμένων νὰ σώσωσιν αὐτό. Τοιοῦτοτρόπως ἄγεται μοιραίως, ἀγνοῶν εἰς ποῖον ὀδηγεῖται βάρβαρον. Ἐάν λοιπὸν ἡ ἀρωγὴ τοῦ δυναμένου νὰ σώσῃ αὐτὸ δὲν ἐπέλθῃ ταχέως, ἡ δὲ κουφότης καὶ ἡ ἀνοχὴ ἐξακολουθήσῃ, ἕκαστος ἔστω βέλαιος, ὅτι ὁ καιρὸς δὲν εἶνε μακρὰν αὐτοῦ, ὅτε θα ἴδῃ ἑαυτὸν εἰς χεῖρα τῶν Φελλάχων καταστάσιν, ἥτις θά κινή τὸν οἶκτον καὶ τὸ ὄνειδος καὶ αὐτῶν τῶν βαρβάρων ἔθνων.

Ὁ πλαστὸς βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Βουλτσος δὲν μᾶς ἀπήντησεν εἰς ὅσας κατ' αὐτοῦ ἐν τινι προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ ἀναμφισβητήτους ἀληθείας ἐγράψαμεν. Ἐπομένως ἡ σιγὴ αἶρει πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν. Καὶ ὅμως ὁ πολυθρύλλητος οὗτος τῆς Ζακυνθιακῆς πεντάδος βουλευτῆς εἶχε τὸ ὄρατος καὶ τὴν ἀναίδειαν μετὰ τῶν ὁμοίων συντρόφων του νὰ ἐκστομίσῃ κατὰ τοῦ Λομβάρδου, ὅσας ὕβρεις κτηνώδης καὶ ἐγκληματικῆς κεφαλῆς δύναται νὰ ἐφεύρῃ. Ἐνομίσατε, ἄθλιοι, ὅτι ἡ λόγχη καὶ ἡ κτηνωδία σας ἠδύνατο νὰ καταβιάσῃ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς Ζακύνθου ἐξ οὗ ἵσταται ὕψους. Ἐνομίσατε ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἰκανότης καταβάλλονται διὰ τῆς μωρίας καὶ τῶν ἐπονειδίστων μέσων· ἐνομίσατε ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶνε πολιτεία Φελλάχων, ὥστε νὰ δέχῃται εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀνεξετάστως, τὴν κακίαν, τὴν βλακίαν καὶ τὴν αὐλοδουλείαν, ἀντὶ τῆς ἀρετῆς, τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς φιλελευθερίας. Ἄλλ' ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἀρκοῦντως σὰς ἐτίμησε διὰ τοῦ γέλωτος, τῆς περιφρονήσεως καὶ τῶν συριγμῶν, ὥστε νὰ γνωρίζετε τοῦ λοιποῦ τί ἐστὶν Ἑλλάς, τί ἐστὶν ἐλευθερά πολιτεία.

Ἐκτιμῶν ὁ Σουλτάνος τὰς κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πράξεις τοῦ ἥρωος Γρίβα ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν Μεγαλόσταυρον, ἀνακοινώσας συνάμα διὰ τοῦ πρέσβεως του τὰς εὐχαριστίας του, ὅτι ἡ πολιτικὴ πορεία αὐτοῦ θέλει συντελέσει πολὺ εἰς τὴν ἐντελῆ ἐκμηδένισιν καὶ ἐξασθένισιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπανειλημμένην κατάκτησιν αὐτῆς.

Οἱ αὐλικοὶ ὑπολαμβάνοντες τὴν ἑλλ. πολιτείαν ὡς κωμικοπολιτείαν παίζουν ἐν αὐτῇ ἀναιδῆς ἀπατεῶνος πρόσωπον· διότι δὲν παύουσι διαδίδοντες κατ' ἐκάστην τεχνῆν τῆς αὐξήσεως τῶν φυλάκων τοῦ σιδηροδρόμου, ἵνα μὴ συμβαίνωσι καθ' ἐκάστην δυστυχήματα. Ἄλλ' ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου ἄγρον ἠγγόρασεν ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐκάστοτε θά ἐπαναλαμβάνονται. Προτρέπομεν ἐπανειλημ-

μένως τὴν ἑταιρίαν, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσιν οὐδεμίαν προτροπὴν ἢ ἀλλήν τινα περὶ τούτου πρόνοιαν περιμένομεν, νὰ διπλασιάσῃ τοὺς ἀπὸ τῶν φυλάκων τῆς πρὸς πρόληψιν παντὸς τοιούτου ἀπεικταίου, διότι τοιοῦτοτρόπως θέλει οὐ μόνον αὐτὴν ἀπαλλάξῃ πάσης ὑλικῆς καὶ ἡθικῆς εὐθύνης, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν θέλει σπουδαίως εὐεργετήσῃ, πῶλυσαν αὐτὴν παντὸς δυστυχήματος.

Ἡ ἀστυνομία ἡρμεῖ κατὰ τῆς ἀγοραίας ἀκολασίας καὶ αἰσχροκερδείας. Μόνον δὲ κάμνει θριάμβους κατ' ἀθῶν καὶ τιμῶν πολιτῶν, παρ' ὧν δὲν ἐλπίζει, ἵνα ἐπιδείκνυται καὶ βραβεύεται. Λέγομεν ὅτι ἡρμεῖ κατὰ τῆς ἀγοραίας αἰσχροκερδείας καὶ ἀκολασίας, διότι ἐνῶ ὁ μὲν ἄρτος εἶνε ἀθλιεστάτης κατασκευῆς καὶ υπερτιμημένος, ἀν καὶ οἱ σῖτοι εἰσὶν ὑποτιμημένοι, τὸ δὲ κρέας ἐλεεινὸν καὶ ὑπερτιμημένον, ἡ ἀφιλοκερδῆς καὶ ἄγρυπνος ἀστυνομία μμουμένη, φαίνεται, τοὺς πάτρωνάς τῆς, δὲν εὐαρεστεῖται νὰ ῥίψῃ ἐν αὐστηρὸν καὶ ἐπιτιμητικὸν βλέμμα, θέτουσα εἰς ἐνέργειαν καὶ κίνησιν τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ὅταν λοιπὸν καὶ τὰ ὑποδέστερα ταῦτα ὄργανα μιμῶνται ἀκριβῶς τὴν πολιτείαν τῶν προισταμένων δὲν ὑπάρχει πλέον οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ κοινωνικὴ καραλυσία καὶ ἀποσύνησις ἐστὶν πλήρης.

Ἐκτιμῶν ὁ Σουλτάνος τὰς κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πράξεις τοῦ ἥρωος Γρίβα ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν Μεγαλόσταυρον, ἀνακοινώσας συνάμα διὰ τοῦ πρέσβεως του τὰς εὐχαριστίας του, ὅτι ἡ πολιτικὴ πορεία αὐτοῦ θέλει συντελέσει πολὺ εἰς τὴν ἐντελῆ ἐκμηδένισιν καὶ ἐξασθένισιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπανειλημμένην κατάκτησιν αὐτῆς.

Οἱ αὐλικοὶ ὑπολαμβάνοντες τὴν ἑλλ. πολιτείαν ὡς κωμικοπολιτείαν παίζουν ἐν αὐτῇ ἀναιδῆς ἀπατεῶνος πρόσωπον· διότι δὲν παύουσι διαδίδοντες κατ' ἐκάστην τεχνῆν τῆς αὐξήσεως τῶν φυλάκων τοῦ σιδηροδρόμου, ἵνα μὴ συμβαίνωσι καθ' ἐκάστην δυστυχήματα. Ἄλλ' ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου ἄγρον ἠγγόρασεν ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐκάστοτε θά ἐπαναλαμβάνονται. Προτρέπομεν ἐπανειλημ-

τούτων τῆς ὀδυνηρᾶς ἡμῶν καταστάσεως ἢ καὶ φέρωσι μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτείας διαφρεσίν τινα, ὅπως ἐξ αὐτῆς ὠφεληθῶσιν. Ἄλλ' ἄς μάθωσιν οἱ τὰ θεμέλια τοῦ Συντάγματος ὑποσκάπτοντες αὐλικοὶ ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς ἀπάτης παρήλθεν, ἡ δὲ μουντζουρωμένη αὐτῶν εἰκὼν γενομένη πασιδῆλος σύρεται ἀνά τὰς πόλεις, καὶ πλησιάζει ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν καὶ οὗτοι θά συρθῶσιν ὑπὸ τοῦ γαυριῶντος ὄχλου.

Ἡ μετὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ρωσίας κ. Σαβούρωφ καὶ τοῦ προξένου τῆς Ἰταλίας κ. Γαλιάνη γενομένη μονομαχία διὰ λόγους, οὓς οἱ μάρτυρες μέλλουσι κατόπιν νὰ δημοσιεύσωσιν, ἔσχε διὰ τὸν πρῶτον ὀδυνηρὸν ἀποτέλεσμα πληρωθέντα εἰς τὴν ἀριστέραν χεῖρα, ἣν προσέκτωσ ὠήθησεν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ ἐξῶθεν τῆς κανονικῆς γραμμῆς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, εἰσελθούσης τῆς σφαίρας ἐν τῇ κλειδώσει θραυστάσης τὸ ὄστρον τοῦ ἀντιβραχίου καὶ μεινάσης ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ τραῦμα εἶνε σπουδαῖον, ὅπερ θά ἐπιφέρει ἢ τὴν ἐκκοπὴν τῆς χειρὸς καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, ἢ τοὺς ἀπὸ τῆς ὀδύνης ἀγῶνι καὶ κλειδώσεως. Ἡ δικ. ἀρχὴ ἐπελάβετο τῶν ἀνακρίσεων πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως οὕτως ἐκπληρώσῃ τὰ ἀπλήρωτα καθήκοντά τῆς.

Τὴν παρελ. Κυριακὴν ἐκηδεύθη ὁ γηραιὸς Κωνσταντῖνος Καρύδης, ἄγων τὸ 90 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ μακαρίτης ὑπῆρξεν ἀγωνιστὴς κατὰ τὸν ὑπὲρ Πατριωτικῆς ἀγῶνα τοῦ 1821· εἶχε δὲ ἀγὰ πατριωτικὰ καὶ εὐανθρωπικὰ αἰσθήματα. Ὅτε ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, διέταξεν ὁ μακαρίτης νὰ διανεμηθῶσι, καθ' ἣν στιγμὴν θά ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ναοῦ τὸ λείψανόν του, εἰς τοὺς ἀπόρους 400 ἄρτοι. Ἀποθανὼν, καταλείπει ἕνα υἱόν, τὸν συντάκτην τοῦ «Φωτὸς» Σοφ. Καρύδην, καὶ δύο θυγατέρας. Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν φεικμηστε Κωνσταντῖνε Καρύδη!

Μεγάλα δυστυχήματα συνέβησαν εἰς ἑλληνικὰς θαλάσσας κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡρῶτα ὁ Ζωγιὸς τὸν Ἄγολον, διατί ὁ Τζουμὲς δὲν τὸν κάμνη ὑπουργόν, ἀφού καὶ ἰκανώτατος εἶνε καὶ θέσις κενὴ ὑπάρχει;— Ἀπεκρίθη, ὅτι προωρίσθη νὰ διαδεχθῇ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ αὐθέντη του Βούλγαρη, ἀποθανόντος αὐτοῦ.

Συναντήσας ὁ Βυθινὸς τὸν Δήμον τοῦ «Μέλλοντος» θηρεῖοντα ἐν ταῖς ἀγυαῖς τῶν Ἀθηνῶν, ἠρώτησεν αὐτόν, διατί, ἐνῶ πάντες κυνηγῶσι μακρὰν τῆς πόλεως εἰς τὰ δάση, σὺ κυνηγᾷς ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν;— Ἀπεκρίθη: διότι ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς στενωποῖς τῆς πόλεως εὐρίσκω τὰς παχυτέρας μπεκάτσας.— Διατί τὴν ὠραίαν πόλιν τῶν μαλλίων τῆς κεφαλῆς σου οὐδέποτε μεταβάλλεις, ἐνῶ τὰ μυαλά σου καθ' ἐκάστην;— Διότι τὰ μὲν μαλλιά μου τὰ διευθύνω ἐγώ, τὰ δὲ μυαλά μου ὁ παντοδύναμος ἀργύρης.

Ἄπ' ἐκεῖ δὲ νὰ προσφέρουν τοῦ Βισβάρδη ταμπακέρα Μ' ἀρβανίτικον ταμπάκον, τοῦ χαχάμη μος Βολτέρρα Νὰ χαρίζουν πέντε ἄλλοι ἕνα μέγαν παραγκιόζη, (Ἐπειδὴ τὸν ὁμοιάζει καὶ δικαίως τοῦ ἀρμόζει), Εἰς τὸν λουστρον Βουλτσον βουρτσά, καὶ καπίερισόν Δραγόνον, Τοῦ λωλοῦ Πονηροπούλου ἕνα σελωμένον ὄνον.

Καὶ παρέχει ἕνας ἄλλος τοῦ κλεινοῦ φίλου Δουζίνα, Νὰ τοῦ δίδῃ μία σκούφια ἄσπρη ποῦνε γιὰ κουζίνα· Παραπέρα δύο γραταῖς νὰ προσφέρουν μία κοῦκλα Ὡς τὸν Βωιδῆ Μαυρομιχάλη, ἔς τοῦ Γυθείου τὴν πανοῦκλα, Κ' ἕνα φέσι μὲ παπάκι εἰς τὸν γερο-Ρεβελιώτη, Κ' εἰς τὸν Ἄγολον μιά τσάτρα, καὶ μιά βέσα ἔσον Ναυπλιώτη.

Ὡς τοῦ Βουγᾶ τὸ ἀργασῆρι τὸν κύρ Δήμον μὲ τὸ Μέλλον, Καὶ νὰ δίδῃ μίαν κουζίνας μποναμά ἕνα καπέλλον, Νὰ τῆς λέγῃ: «Ἄγγελέ μου, δῶρον σὺ τί θά μοῦ κάνης;» Δίπλα κ' εἰς τὴν γωνίαν, Βυθινὸς ὁ μπεκλιθάνης, Ἐδίδο σε μιά γαλλίδα μποναμά ἕνα ῥιπίδι, Κ' ὁ Σκαλιόης σε μιά νέα κόκκινον κ' ἄσπρο φτιασίδι.

Τὸν γκαβόν μας Μαυρομάτη ἔς τ' ἀργασῆρι τοῦ Λελοῦδα, Νὰ προσφέρῃ φῖνα ποῦδρα σὲ μιά γραία καλιακούδα, Καὶ τὸν κύρ Λογιωτατῆ ζαρωμένον εἰς τὴν θύραν, Καὶ γιὰ μποναμά νὰ δίδῃ τὸν μποξᾶ του σὲ μιά χήραν, Μέσα κ' εἰς τὸ Φεταλίδης μὲ μιά κόρη περασμένην, Μποναμά δὲ νὰ τῆς κἀνῃ μιά τσατσάρα κ' ἕνα κτένι.

Ἐν τῷ μέσ' αὐτοῦ τοῦ πλήθους ἄκουες καὶ τὸν Κουτούζη, Τὸν μεγάλον δημοκράτην! σὰν βρυκόλακα νὰ σκούζῃ, Καὶ νὰ λέγῃ εἰς ἐμένα μποναμά, κύρ Φιλιππίδη, Νὰ προσφέρῃς δύο ξουράφια κ' ἕνα τρίπηχο ψαλλίδι· Κ' εἰς τὸ πλάγι του τὸν Εὐδῆ καὶ τὸν Κάπου νὰ ξυρίζουν, Τὸν δὲ Κόκκινον καὶ Νιάτσον εἰς τ' αὐτὰ τους νὰ σφυρίζουν.

Οὕτω ὁ ἅγιος-Βασίλης ἐορτάζετ' εἰς Ἀθήνας, Μὲ σφυρίκτραις, μὲ τὰ δῶρα, μὲ χαρτιά ἀπ' τοὺς κηφῆνας. Εὐγενεῖς τε καὶ τραμποῦχοι, δούλαις, νέαις καὶ κυράδες, Γίνονται, συ δρομηταί μου, ὅλοι ὅλως μασκαράδες· Μποναμά ἔσας προσφέρω μιά εὐχή κ' ἐγώ: «Τοῦ χρόνου Νὰ ἴδῃ τοὺς δυστροποῦντας μὲ οὐρὰν καὶ ὦτα ὄνου...»

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΑΝΝΗΣ.

Μὲ τὸν γάϊδαρό μου τρέχω Μέσα σ' ὄλα τὰ σοκάκια Σὲ κανένα δὲν προσέχω Μόνον εἰς τὰ κοριτσάκια.

Μὲ αὐτὰ θέλω νὰ κάνω Συντροφιά παντοτεινῆ, Καὶ ν' ἀκούσω σὰν πεθάνω Κοριτσιίστικη φωνή.

Ὁ καλὸς ὁ γάϊδαρός μου Εἶν' ὁ μόνος σύντροφός μου, Τὰ σταμνάκια μου φωνάζω, Καὶ κανένα δὲν πειράζω,

Ἄν κανένα κοπελοῦδι Μοῦ πῆ στάσου νὰ σὲ ἴδῃ, Πές μου δὰ κἀνα τραγοῦδι, Κάθουμαι καὶ τραγοῦδῶ.

Εἰμπορῶ νὰ τραγοῦδήσω Μιά ὁλόκληρη ἡμέρα, Φθάνει μόνο ν' ἀντικρύσω Καμμιὰ νέα περιστέρα.

Ἄν τὰ νέα κοπελοῦδια Ἄγαπάω καὶ ἐγὼ Φταῖω ἂν τὰ ἀγγελοῦδια Τὰ ὠραῖα κηρυγῶ;

Τῆς γιορτάδες στολισμένους Μὲ μαστοῦνι καὶ μὲ σάλι Περπατῶ σὰν λογιμένους Μὲ εὐγένεια μεγάλη.

Ἄν τῆς σχολαῖας περπατάω Μὲ χειρόκτια γλανσέ, Μὰ ἐγὼ δὲν τὰ φοράω Ὅσῶν κ' ἄλλους βερεσέ.

Ὅλοι ἐρωτοῦν γιὰ ἴμένα, Δὲν μὲ μέλλει γιὰ κανένα, Ἐγὼ πάντα μου γελῶ, Τὴν καρδιά μου δὲν χαλάω.

Ἄν, ὠραῖα μου κοπέλα, Γιὰ ἐμένα ἐρωτᾷς, Θεὸν σοῦ εἶπῶ μὲ τρέλλα, Ἐγὼ εἶμ' ὁ Μπαρμπαγιάννης Ὁ κλεινὸς ὁ Κανατάς.

